

ԽՂՃԻՍ ՀՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ

Կեանքի այնքան տիղմերով, ի՞նչպէս անցար, իմ աղբիւր,
Ասա՛ ի՞նչպէս ծով հասար, ի՞նչպէս մաքուր մընացիր,
Ո՞նց մընացիր անբասիր, որպէս մանկան սուրբ համբոյր,
Մեղսադարի փըշերում ծաղիկներըդ ո՞նց բացիր:

Ծաղկածովեր ծընեցիր տատասկահար ճամբեքիդ,
Ինչքան էլ չար նախանձեց քեզ բարին էլ դարակոյր,
Ճահիճուեցին նորերն էլ՝ նախանձելով ակունքիդ, —
Մինչ դու միշտ սուրբ մընացիր, որպէս ներող մօր համբոյր:

Այս անաստուած դարում էլ աստուածային մընացիր,
Հազար նախրի ճամբեղրին սմբակահար աղբրի պէս,
Քեզ պղտորել ցանկացող հազար տիղմի յաղթեցիր՝
Չչեղունցիր դու քեզնից եւ նըւիրուեց աղբըդ քեզ...

Դու ծաղիկներ չաղ տըւիր՝ ինքըդ ծաղկի կարօտած,
Դարը ձորում... դու դէպի քո լեռն ի վեր դընացիր,
Քո մի գլխին, ողջ կեանքում, հազար սեւ ամպ որոտաց,
Ամպրոպներով էլ անցար, բայց մշտապաղթ մընացիր:

Անանցողիկ ու ծաղկէ ծիածաններ կապելով՝
Չկոտրեցիր ոչ մէկի ծաղկի սիրտն էլ՝ ճամբեքիդ,
Կէս դարն ահա եւ հազար յոյս-մերժումից խաբուելով՝
Մասիսն ի վեր՝ մարդարէ դարձան արցունքդ ու ոգիդ:

Եւ ապշում է աստուածն էլ, որ միշտ անբիծ մընացիր,
Օձի բընի բերանին բըսած բուրող դաղձի պէս,
Աստուածային աղբիւրի նըման ուր էլ դընացիր՝
Միշտ ըմպելի մընացիր եւ չյաղթեց դարն էլ՝ քեզ:

Հազար վշտի խաչուեցիր, բայց մընացիր կենդանի,
Քիչ է մընում՝ Յիսուսին՝ քո յարութեամբ՝ հաւատամ, —
Ա՛խ, չէ, չարը ծով տիղմ է, դեռ աղբիւրներ կը սպանի,
Քեզ սուրբ պահող հըրաչքին քիչ է թէկուզ կեանքըս տամ...

ՅՈՎՀ. ՇԻՐԱԶ

* * *

Սեւան, լոյսդ քեզ է կիզում,
Վանայ ծով է ցամաքդ ուզում,
Հարբում յոյսով մի աչքանի՝
Արփան արփի՞ պիտի ծընի...

Արփան Վանայ ծովն է, ո՛վ կոյր,
Թող իրար դան ծովերը քոյր.
Որ չմընայ այս նորենի
Հայաստանը մի աչքանի:

Մի աչքանի՝ այն էլ՝ աւա՛ղ,
Այսքան ծաղկուն գեղեցկուհի՞ն,
Իմ գեղուհի՞ն վիշապաքաղ,
Իմ Հայաստան աստուածուհի՞ն...

* * *

Ե՞րբ պիտի, աւա՛ղ,
Թշնամիներս քայլեն գլխահակ:

Ե՞րբ պիտի, իղձեր,
Սըլանամ Մասիս թեւերով ես ձեր.

Ե՞րբ պիտի համակ
Տեսնեմ Մասիսի ձիւնն համբոյրիս տակ.

Ե՞րբ պիտի նորից
Վանայ ծով սուղուեմ իմ Վանայ ձորից.

Ե՞րբ պիտի կրկին
Հայոց թաղն առնի Մասիսն իր թագին:

Ե՞րբ պիտի հոգիս
Ծայրէ-ծայր գրկէ հողն հայրենիքս.

Ե՞րբ պիտի վերջին
Համբոյրով թաղուեմ Մասիսի լանջին.

Ե՞րբ պիտի վայրագ
Թշնամիներս ընկնեն ոտքիս տակ...

* * *

Շատ սիրուններ կան՝ շատ սիրուն,
Բայց իմ սիրած եարն ուրիշ է,
Շատ սարեր կան այս աշխարհում,

Բայց իմ պաշտած սարն ուրիշ է,
 Շատ մարդարիտ կայ ծովերում,
 Վանայ ծովիս քարն ուրիշ է,
 Շատ քրնարներ կան՝ շատ սիրուն,
 Իմ քրնարի լարն ուրիշ է, —
 Բանտի մէջ էլ թաղը դիւին
 Իմ Արարատ սարն ուրիշ է,
 Ինչպէս մահըս տամ ոսոխին՝

 Հէյ վա՛խ, աւա՛ղ, դարն ուրիշ է...

* * *

Այնպէս է ժպտում Մասիսն իմ չքնաղ,
 Ասես իր առջեւ փըշալար չունի,
 Ասես հայ թագ է խոյանքն իր ձիւնի,
 Ասես իր պէս չէ իր ազգն էլ, աւա՛ղ:

Մասիսն է մարմինն իմ Հայոց ողու,
 Մասիսն է յաւերժ ողնաշարն Հայոց,
 Ողնաշարի ծունծն հայ ոգին է բոց,
 Ահա թէ ով է ազգն իմ ահարկու:

Այնպէս խրրոխտ է նա վեր խոյացել,
 Որ, ասես, ոտքին էլ չլթայ չունի,
 Արեւն էլ, ասես, թագն է իր ձիւնի,
 Ասես իր դուռը ոչ ոք չի դոցել:

Ասես չի ըզգում Մասիսն հայ ողու
 Ազգամահ չըջուկն ըսպիտակ վշտի, —
 Իրաւ՝ Մաշտոցն էլ, որպէս Արգիշտի,
 Մասիսուելու է՝ յաւերժ ահարկու:

* * *

Օ՛, ինչ անգութ է այս դարն անողորմ,
 Սակայն՝ հաւատի կանթեղ էր մայրս էլ,
 Ես հաւատում եմ, կ'անցնի, որպէս հողմ,
 Ես հաւատում եմ՝ կը չքուի այս էլ,
 Բոստան կը դընենք Արազից այն կողմ, —
 Զէ՞ բոստանչի էր այն կողմում հայրս էլ:

ՅՈՎՀ. ՇԻՐԱԶ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՄԲ ՍՏԱՑԱԾ ԵՆՔ

ՍԱԼՄԱՍԵԱՆ ԱՐՄԵՆԱԿ. — Հայկական
 Մատենադարանի ղեկավար Կարապետ
 Վերանայում էլ զգալիորէն աւելաց-
 ուած նոր հրատարակութիւն: Երե-
 ւան, հրտ. ՀՍՍՀ ԳԱ, 1969, էջ 469:

ԲԱՐԱՅԵԱՆ Բ., ՍՈՒԼԷՅՄԱՆԵԱՆ Ե. —
 Աշխատանքի դիտական կադմակերպ-
 ման փորձից: Երեւան, հրտ. «Հա-
 յաստան», 1971, էջ 108:

ԳԱԳԱՐԻՆ ԵՈՒՐԻ ԱԼԵՔՍԵԵՎԻՉ, ԼԵՖԵ-
 ԴԵՒ ՎԼԱԴԻՄԻՐ ԻԻՆՈՎԻՉ. — Հոգե-
 բանութիւնը եւ տիեզերքը: Երեւան,
 հրտ. «Հայաստան», 1971, էջ 244:

ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ ԺԻՐԱՅՐ. — Լուս սրտի
 խօսքը: Թեհրան, 1971, էջ 48:

ԹՈՓՉԵԱՆ ՍՏԵՓԱՆ ԷՏԿԱՐԴԻ. — Բաֆ-
 ֆու էսթետիկական հայեացքները:
 Երեւան, հրտ. ՀՍՍՀ ԳԱ, 1971, էջ
 188:

ԻՍԱԵՒ ԷՄԱՆՈՒԷԼ ԱՐՈՆՈՎԻՉ. — Կա-
 ումարական արդիւնաւէտութիւնը եւ
 էլեկտրոնային մեքենաները: Երեւան,
 հրտ. «Հայաստան», 1971, էջ 52:

ԼԵՆԻՆ ՎԼԱԴԻՄԻՐ ԻԼԻՅԻՉ. — Սոցիա-
 լիստական հայրենիքի պաշտպանու-
 թեան մասին: Երեւան, հրտ. «Հա-
 յաստան», 1971, էջ 495:

ԼՈՈՒՐԵՆՍ ՈՒ. Լ. — Մարդիկ եւ ա-
 տոմներ: Երեւան, հրտ. «Հայաստան»,
 1971, էջ 375:

ԼՈՒԿԻՆ Ե. Ի. — Կենդանաբանութիւն:
 Երեւան, հրտ. «Լոյս», 1971, էջ 440:

ՂԱՐԻԲԱՆԵԱՆ ԳԷՈՐԳ ԲԱԳՐԱՏԻ. —
 Կարլ Լինկնեխտը եւ Ռոզա Լիւքսեմ-
 բուրգը Հայ Ժողովրդի մասին: Երե-
 ւան, հրտ. «Հայաստան», 1971, էջ 67:

ՄԻՐՉԱՆԵԱՆ ԵՒԳԵՆԷ ԱՐԻՍՏԱԿԻՍԻ. —
 Ուրուագծեր հոռոմէական պատմու-
 թեան: Երեւան, հրտ. Երեւանի Հա-
 մալտարանի, 1971, էջ 280:

ՆԱԶԻԿԵԱՆ Ա., ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ Յ. — Հայ
 դրականութիւնը օտար լեզուներով:
 Երեւան, Հայկական ԽՍՀ Կուլտուրա-
 յի Միութեան հրտ. 1971, էջ 376:

ՊԻՐՍ Զ. — Սիմվոլներ, ազգանշաններ,
 ազմուկներ: Երեւան, հրտ. «Հայաս-
 տան», 1971, էջ 416:

ՍԱՀԱԿԵԱՆ ԱԼԵԿՍԵՐ ՎԱԼԱՐՇԱԿԻ. —
 Ազգոնոմական փորձերի արդիւններ
 մաթեմատիկական մշակումը: Երեւան,
 հրտ. «Հայաստան», 1971, էջ 107:

ՍԱՐՈՒՆԵԱՆ ՆՈՐԱՅՐ ԲԱԳՐԱՏԻ. —
 Արեւելեան Հայաստանին միացման
 պրոբլէմը մինչդեռ փոխական հայ
 պատգամաւորութեան մէջ: Երեւան,
 հրտ. «Հայաստան», 1971, էջ 229:

ՎԱՐԴԱՆԵԱՆ ԼԵՒՈՆ ԵՂԻՇԵՒ. — Մե-
 քենաչինական դործարանների արտա-
 դրական կառուցումների կատարելա-
 դործման ուղիները: Երեւան, հրտ.
 «Հայաստան», 1971, էջ 188:

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺՆԵԳԻՆ

Խալիլոյ համար 8000 Լիր
 Արտասահմանի համար 15.00 տոլար
 Մէկ թիւը՝ 2300 Լիր = 4.00 տոլար

Prix de l'abonnement annuel

Pour l'Italie: 8000 Lires
 Pour l'Etranger: 15.00 Dollars
 Le N°: 2300 L. = 4.00 Dollars

Direzione - Amministrazione - Abbonamenti — Isola di San Lazzaro -
 30100 Venezia (Italia) - Tel. 60-104 - Autorizzazione Tribunale di Venezia,
 14 genn. 1954, N. 153 del Registro. - Proprietario: Congr. Mechitarista
 di Venezia. - Direttore responsabile: P. MESROBIO Dr. GIANASCIAN.
 Tipografia Armena di S. Lazzaro in Venezia.